

[Hauch.]

fremkomme, desto nemmere vilde man komme ud over alle de Vanskeligheder, som man i Øjeblikket staar i. Vi har altid fra Landbrugets Side sagt, at det ikke var os magtpaaliggende, om det ordnedes paa den ene eller den anden Maade, naar man blot fik truffet Foranstaltninger, saa at Landbruget ikke kom til at bære Byrder, som det var naturligt for det samlede Samfund at bære i Fællesskab. Om Regeringen kan finde andre Veje end den Vej, som hele Landbruget har været enigt om, maa staa hen til Afgørelse under de Forhandlinger, der antagelig i de kommende Uger skal finde Sted.

Men den Maade, hvorpaa man har løst Problemet her i Lovforslaget, kan man i hvert Fald ikke paaregne, at Venstre, ja, jeg kunde fristes til at sige: de Mennesker, som har Tilknytning til Landbruget i det hele taget, kan gaa ind for. Thi hvad man har foreslaaet, er ganske simpelt dette, at den Uret, der er begaaet over for de Folk, som afleverer deres Brødkorn og maa købe Foderkorn i Stedet for, skal der ydes Erstatning for af de Penge, som Landbruget havde Krav paa i Henhold til Overenskomsten mellem Regeringen og det konservative Parti ved det sidste Forlig. Man tager ganske roligt af disse Midler og bruger dem til et helt andet Formaal.

Hvis det virkelig er Regeringens ærlige Vilje, at der skal komme noget fornuftigt ud af det tilstræbte Samarbejde — og jeg har ikke Grund til paa Forhaand at sige, at det ikke er det — synes jeg derfor, man bærer sig ganske overordentlig mærkeligt ad i det foreliggende Tilfælde. Man har jo fra Regeringens Side Gang paa Gang hævdet, at den Produktionsgren, der i første Række var ramt økonomisk, ogsaa i første Række burde hjælpes, bl. a. af Hensyn til Danmarks hele Stilling under de vanskelige Vilkaar for Afsætningen af vor Eksport, og Gang paa Gang har man henvist til det betydningsfulde i, at Produktionen opretholdes. Det er derfor en ganske mærkværdig Foranstaltning, man har foretaget nu til allersidst under dette Lovforslags Behandling i det høje Folketing, at man har taget noget af Tilskuddet fra Oliekagerne og lagt det over paa Kornet. Jeg skal gerne indrømme, at de, som har købt Korn til Opretholdelse af Produktionen, ikke er velstillede i Øjeblikket, men det er dog ganske urimeligt og uforstandigt at sige, at det skal deres Kolleger undgælde for, uanset at de ogsaa i Forvejen faar for lidt paa Grund af hele

den forfejlede økonomiske Politik, som Regeringen er slaaet ind paa. Den højtærede Landbrugsminister skal derfor ikke paaregne for Medvirken til Gennemførelse af Lovforslaget.

Jeg vil sluttelig udtale Haabet om, at der virkelig hos Regeringen maa være en alvorlig Vilje til at finde en Vej frem, saa at man kan faa rettet de Uligheder og Urimeligheder af økonomisk Art, som i Øjeblikket er til Stede Landbruget og de andre Erhverv imellem. Jeg skal paa Forhaand tilsige min Medvirken hertil, men jeg kan ikke tilbageholde en Beklagelse af, at den høje Regering har fundet det naturligt og rigtigt at gaa den Vej, som man i det foreliggende Tilfælde gaar, naar man uden Vanskeligheder havde været i Stand til at skaffe sig de fire store udvalgsberettigede Partiers enige Tilslutning til Ophævelse af Uligheden i Brødkorns- og Foderkornsordningen.

Korsgaard: Den højtærede Landbrugsminister sagde ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, at Ministeren var ked af, at det ikke var lykkedes at opnaa Enighed mellem de fire store Partier. Jeg kan ogsaa sige paa mit Partis Vegne, at vi er kede af, at det ikke lykkedes Ministeren at faa en saadan Tilslutning som den, Ministeren nu lige efterlyste. Men enhver, der vil sammenligne det nu forelagte Lovforslag med den Lov, som det konservative Parti var med til at gennemføre og stemte for omkring 1. November, vil straks sige, at der mellem det forelagte Lovforslag og den gældende Lov, som Lovforslaget skal afløse, er en saadan Væsensforskel, at ingen vil forbavses over, at vi ikke kunde være med.

Den Lov, der blev vedtaget omkring 1. November, gik jo i det væsentligste ud paa at give Landbruget Erstatning for det Tab, det havde lidt ved, at man ikke blev ved at følge Sterlingkursen, efter at England havde sat sin Sterling ned. Det Princip, der da blev gennemført, ligger jo imidlertid slet ikke til Grund for det Lovforslag, der foreligger til Vedtagelse her i Dag. For en lille Parts Vedkommende, i Penge vel ca. for en Trediedels Vedkommende, har man opretholdt dette Princip, antagelig fordi man har fundet, at den Smørpris, som Landbruget ellers vilde faa, var saa ringe, at man var bange for, at Landbruget ikke i det lange Løb vilde kunne opretholde den Produktion af Smør, som det fra anden Side anses for ønskeligt at have. For den anden Dels Vedkommende, med Hensyn